

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งซึ่งมีผู้นิยมกันมากในการติดต่อสื่อสาร ดังจะเห็นได้จากรายงานในนิตยสารนิวสวิก (อ้างจากสยามรัฐ : 2525) ว่าปัจจุบันคนทั่วโลกพูดภาษาอังกฤษกันเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 จำนวนที่เพิ่มขึ้นนี้เทียบกับเมื่อ 20 ปีก่อน ปรากฏว่าภาษาอังกฤษใช้กันอย่างกว้างขวางมากขึ้น ทุกวันนี้ใช้ในวงการนักการทูต นักวิทยาศาสตร์ นักธุรกิจระหว่างประเทศและแทรกซึมเข้าไปในวัฒนธรรมสมัยใหม่ ประมาณกันว่าเวลานี้คนทั่วโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางประมาณ 700 ล้านคน สังคมไทยเป็นสังคมหนึ่งซึ่งปัจจุบันมีการติดต่อกับชาวต่างประเทศโดยมีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน เช่น การค้าขาย การเมือง การทหาร การศึกษา และทางวัฒนธรรม สื่อกลางที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสารกันคือ ภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นภาษาอังกฤษยังเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนไทยอย่างมาก เช่น การใช้สินค้าที่มาจากต่างประเทศ โดยตรงบ้างสลากรักเป็นภาษาอังกฤษ รายการวิทยุ โทรทัศน์ ก็มีภาษาอังกฤษแทรกอยู่บ่อยครั้ง เช่น เพลงและภาพยนตร์ที่มาจากประเทศซีกโลกตะวันตก ส่วนทางด้านการศึกษาเล่าเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นจำนวนมากจะต้องทำการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุที่ว่าที่เป็นภาษาไทยมีไม่เพียงพอ และต้องการจะศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ นิสิตนักศึกษาจึงต้องทำการค้นคว้าจากตำราภาษาต่างประเทศ ดังนั้นการรู้ภาษาอังกฤษจึงเท่ากับมีเครื่องมือสำหรับแสวงหาความรู้ติดอยู่กับตัว (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2526 : 1)

รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่อประเทศไทย และประชาชนคนไทย จึงจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยกำหนดให้เป็นวิชาบังคับสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นที่เริ่มมีการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2526 : 1) และได้ขยายวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสามัญในหลักสูตรประถมศึกษาตอนปลาย (กระทรวงศึกษาธิการ : 2503) ตลอดจนถึงระดับอุดมศึกษาทั้งนี้เพื่อปูพื้นฐานให้เด็กมีความเข้าใจและคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษในโรงเรียนให้มากพอที่จะสามารถเลือกใช้ให้เหมาะสมสลับความต้องการและ

วิชาชีพของตนในภายหน้า (ญาดา อีระวิภาวี 2524 : 2) แต่มติคณะรัฐมนตรีที่ประชุมเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2521 ได้มีนโยบายเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรภาษาต่างประเทศ โดยประกาศให้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกในหลักสูตรดังกล่าว และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเช่นกัน โดยในระดับประถมศึกษาจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลยกเว้นโรงเรียนสาธิต และอนุญาตให้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชนได้ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนโรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย ได้เริ่มสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2526 : 2)

จะเห็นได้ว่าพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความแตกต่างกันมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา อีกทั้งการจัดโปรแกรมการเรียนต่าง ๆ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีมากมาย เมื่อนักเรียนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาได้แล้ว หลักสูตรในระดับอุดมศึกษาทุกแห่งกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับพื้นฐานสำหรับ นิสิต นักศึกษา เมื่อนิสิต นักศึกษาที่แรกเข้าสถาบันอุดมศึกษานั้นสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะไม่มีโอกาสที่จะทราบได้ว่านิสิตนักศึกษาคนใดมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมากน้อยแค่ไหน ถ้าจัดให้เข้าเรียนด้วยกันอาจก่อให้เกิดปัญหาทางการเรียนการสอนเพราะนิสิต นักศึกษาจะต้องเรียนรายวิชาที่มีเนื้อหาเดียวกัน กลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษดีกว่าต้องเสียเวลาและโอกาสในการเพิ่มพูนความรู้เนื่องจากต้องมาเรียนรอนิสิตนักศึกษาอื่น ๆ ดัง เช่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น (วรลาภ แสงวิวัฒนะชัย 2528 : 10-15) ประสบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป เนื่องจากนักศึกษามีพื้นฐานความรู้ที่ต่างกันอย่างมาก แม้ว่าภาควิชาภาษาต่างประเทศจะได้แบ่งกลุ่มนักศึกษาตามความรู้ความสามารถแล้วก็ตาม นักศึกษาก็ยังคงต้องเรียนวิชาที่มีเนื้อหาเดียวกัน และสอบข้อสอบเหมือนกัน จึงประสบกับภาวะการสอนนักศึกษา 3 ระดับด้วยกัน คือ พวกแรกมีความรู้ภาษาอังกฤษดีมาก มีความสามารถในระดับที่ถ้าให้ทำข้อสอบตามวัตถุประสงค์ของวิชาภาษาอังกฤษทั่วไปภาคบังคับก็สามารถผ่านได้เกินกว่า 80 เปอร์เซนต์ เมื่อต้องเรียนสิ่งที่ตนรู้แล้วจึงเกิดความเบื่อหน่าย ภาควิชาภาษาต่างประเทศเคยแก้ปัญหาด้วยการเสริมบทเรียนพิเศษให้แต่ไม่ได้ผล เนื่องจากบทเรียนที่เสริมเข้าไปนั้นไม่ได้ออกข้อสอบ นักศึกษาจึงขาดแรงจูงใจที่จะเรียน พวกที่ 2 คือพวกที่มีพื้นฐานความรู้ภาษา

อังกฤษปานกลาง นักศึกษาพวกนี้ไม่มีปัญหา และพวกที่ 3 มีความรู้ภาษาอังกฤษต่ำมาก เมื่อการเรียนสิ้นสุดลงแล้วทำการวัดผล ปรากฏว่าไม่สามารถสอบผ่านวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ปัญหาที่ประสบในการสอนคือต้องใช้เวลามากกว่าปกติ ผู้เรียนเองเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายท้อถอยเพราะมีความเชื่อว่าถึงแม้ว่าจะเรียนไปก็ไม่เข้าใจนำไปใช้ไม่ได้และสอบไม่ผ่าน เมื่อเกิดปัญหาขึ้นเช่นนี้มหาวิทยาลัยขอนแก่นจึงนำระบบยกเว้นมาใช้กับวิชาภาษาอังกฤษภาคบังคับ

สำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษา ภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศที่สำคัญที่สุด เพราะในหมวดวิชาบังคับภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยทุกแห่งจัดวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานที่ผลิตนักศึกษาทุกคนต้องเรียน อีกทั้งภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญมากในการค้นคว้าหาความรู้ เนื่องจากตำราวิชาการสาขาต่าง ๆ จำนวนมากที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาบังคับทั่วไปสำหรับนิสิตทุกคน จำนวน 6 หน่วยกิต จัดเป็น 2 รายวิชา คือ วิชา 092115 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และรายวิชา 092116 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 โดยปัจจุบันได้มอบหมายให้สถาบันภาษา ซึ่งเป็นหน่วยงานเทียบเท่ากับคณะเป็นผู้รับผิดชอบจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่วิชาเฉพาะแก่นิสิตทั้งมหาวิทยาลัย สถาบันภาษาได้จัดการเรียนการสอน 2 รายวิชาดังกล่าวให้นิสิตได้เรียนในชั้นปีที่ 1 ของหลักสูตรทุกคน ดังนั้นเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ นักเรียนที่เริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นหลักสูตรพุทธศักราช 2521 เมื่อสำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย จะเริ่มเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527 สถาบันภาษาจึงได้จัดให้มีการสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 โดยมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการคือ เพื่อยกเว้นนิสิตที่มีความรู้ความสามารถภาษาอังกฤษในระดับสูงไม่ต้องเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 จำนวน 3 หน่วยกิต และเพื่อจัดกลุ่มนิสิตของแต่ละคณะให้เป็นกลุ่มที่มีความสามารถใกล้เคียงให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยใช้แบบทดสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งสร้างตรงตามเนื้อหาของรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 (สถาบันภาษา 2527 : 3) การจัดสอบดังกล่าวมีมติเห็นชอบจากที่ประชุมร่วมระหว่างคณบดีและคณะกรรมการสถาบันภาษา เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2527 สรุปการพิจารณาได้ว่าควรให้มีการสอบจัดระดับชั้นในการเรียนภาษาอังกฤษนิสิตชั้นปีที่ 1 หากนิสิตสอบผ่านตามเกณฑ์กำหนดของสถาบันภาษาก็จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาภาษา

อังกฤษพื้นฐาน 1 และให้ได้รับระดับคะแนนเป็น A (สถาบันภาษา 2528 : 2) อย่างไรก็ตาม สถาบันภาษายังไม่สามารถดำเนินการสอบจัดระดับชั้นเรียนได้ทันในปีการศึกษา 2527 เพราะต้องใช้เวลาเพื่อการสำรวจข้อมูลหลายด้านเพื่อมาพัฒนาหลักสูตรได้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของคณะต่าง ๆ และรวมทั้งตัวผู้เรียนให้มากที่สุด (สถาบันภาษา 2527 : 3) เมื่อมีความพร้อมแล้ว ดังนั้นสถาบันภาษาจึงได้เริ่มดำเนินการสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2528 โดยให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกคนทดสอบโดยใช้แบบทดสอบดังกล่าว ผลการสอบสรุปได้ว่า (ฝ่ายวิชาการ 2528) มินิสิตชั้นปีที่ 1 ทุกคนเข้าสอบ จำนวน 3,354 คน มินิสิตผ่านเกณฑ์ที่กำหนดได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 จำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 10.76 ของนิสิตที่เข้าสอบ โดยที่นิสิตคณะแพทยศาสตร์ได้สอบผ่านได้รับการยกเว้นมากที่สุด ร้อยละ 31.69 ของนิสิตที่ได้รับการยกเว้น รองลงมาคือ นิสิตคณะอักษรศาสตร์ ร้อยละ 24.00 และนิสิตที่ผ่านการสอบได้รับการยกเว้นน้อยที่สุดคือ คณะครุศาสตร์ ร้อยละ 0.76 ในการดำเนินการจัดสอบครั้งนี้ใช้เวลาในการสอบ 3 ชั่วโมง ใช้ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการต่าง ๆ หลายฝ่ายด้วยกัน โดยต้องประสานงานกับทุกคณะในเรื่องสนามสอบ กรรมการคุมสอบ การจัดการรายงาน ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสอบครั้งนี้เป็นเงิน 49,062.20 บาท คณะกรรมการวิชาการ สถาบันภาษา (2529) ได้พิจารณาว่า การดำเนินการจัดสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นการลงทุนค่อนข้างสูง กล่าวคือเป็นการลงทุนประมาณ 44.20 บาท ต่อนิสิตที่ได้รับประโยชน์โดยตรง (ผู้ที่ได้รับการยกเว้น และผู้ที่ได้รับการจัดกลุ่มเอกพันธุ์) และจากการดำเนินการสอบดังกล่าวต้องใช้บุคคลหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ผลลัพธ์ที่ได้ค่อนข้างน้อยซึ่งไม่คุ้มกับการลงทุน สถาบันภาษาจึงได้ศึกษาหาวิธีการลดปริมาณผู้เข้าสอบ โดยที่ฝ่ายวิชาการ สถาบันภาษา (2529) ได้ศึกษาพบว่า คะแนนการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย วิชาภาษาอังกฤษ กข. และวิชาภาษาอังกฤษ กขค. มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นคณะกรรมการวิชาการสถาบันภาษาจึงอนุมัติให้ใช้คะแนนดังกล่าวคัดเลือกผู้มีสิทธิเข้ารับการสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2529 เป็นต้นไป โดยพิจารณาคัดเลือกเฉพาะผู้ที่ได้คะแนนสูงตามเกณฑ์ที่สถาบันภาษากำหนดเท่านั้น เป็นผู้มีสิทธิเข้าสอบจัดระดับชั้นเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนนิสิตที่ไม่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ให้จัดระดับชั้นเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข. หรือ กขค.

จากการใช้คะแนนการสอบคัดเลือกวิชาภาษาอังกฤษ กข. และ กขค. ของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่สถาบันภาษานำมา เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้มีสิทธิ์เข้ารับการสอบจัดจัตระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ปีการศึกษา 2529 นั้น เมื่อศึกษาจากค่าสหสัมพันธ์ที่หาได้พบว่าตัวแปรดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการทำนายร้อยละ 62.41 และร้อยละ 57.76 จะเห็นได้ว่ายังมีส่วนที่ยังไม่สามารถจะอธิบายได้อีกส่วนหนึ่งซึ่งน่าจะมีตัวแปรอื่น ๆ ที่เป็นตัวแปรสำคัญมีประสิทธิภาพในการทำนายสูง และเป็นตัวแปรที่ทางสถาบันภาษาสามารถหาข้อมูลได้โดยไม่ต้องลงทุนมากมายเป็นตัวแปรร่วมกับคะแนนการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข. และ กขค. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำนายได้สูงกว่าที่ตัวแปรที่สถาบันภาษาใช้คัดเลือกนิสิตให้เข้าสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในขณะนี้ เพื่อเสนอสถาบันภาษาพิจารณาใช้ประกอบการคัดเลือกนิสิตเข้าสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเนื่องจากสถาบันภาษาต้องดำเนินการจัดสอบหลังจากการสอบสัมภาษณ์ในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยของทบวงมหาวิทยาลัยประมาณ 1-2 วัน ดังนั้นตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษาต้องเป็นตัวแปรที่มีการจัดเก็บอยู่ในระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยตลอดจนข้อมูลอื่นที่สามารถจัดเก็บเพิ่มเติมได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ และตั้งคากล่าวของ บรัสทอลล์ (Burstall 1978) ว่าองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีความแตกต่างกันทางสถานทางสังคมก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาต่างกัน พวกที่มาจากชนชั้นต่ำทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมมักจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาต่ำด้วย เช่นเดียวกับสุไร พงษ์ทองเจริญ (2526) ได้กล่าวว่าปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในตัวผู้เรียนนั้น จากการศึกษาเกี่ยวกับศาสตร์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองนั้น จะเห็นได้ว่าวิชาสังคมภาษาศาสตร์ และจิตภาษาศาสตร์ทำให้ทราบว่าสังคมและตัวผู้เรียนมีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนมาก ทางด้านสังคมภาษาศาสตร์ทำให้ทราบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสังคมและภาษาของคนในชุมชนนั้นว่าพฤติกรรมทางภาษาขึ้นกับภาวะทางสังคม อันได้แก่ อายุ เพศ ฐานะทางสังคม บทบาททางสังคม สภาพแวดล้อมทั้งทางโรงเรียนและทางบ้าน ส่วนทางด้านจิตภาษาศาสตร์บอกให้ทราบว่าพฤติกรรมทางภาษาของบุคคลแต่ละคนยังขึ้นตรงกับอิทธิพลภายนอกก่อน ได้แก่ สภาพของสังคม แรงจูงใจในการเรียน ซึ่งได้แก่ครอบครัว อาชีพ และการคบเพื่อน นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปร เอกสาร และงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีทั้งองค์ประกอบทางสติปัญญาและองค์ประกอบทางด้านมิใช่สติปัญญา ดังนั้นผู้วิจัยสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนิสิตชั้นปีที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภูมิหลังที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย วิชาภาษาอังกฤษ จำนวนหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศ อายุ คณะ อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา ภูมิลำเนาของนิสิต ภูมิลำเนาโรงเรียน รายได้ของบิดา รายได้ของ มารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพบิดา อาชีพมารดา และการ เรียนกวดวิชาสอบเข้ามหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบจัดระดับ ชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบจัดระดับความสามารถ วิชาภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ประชากรที่ศึกษา คือ นิสิตที่เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยการสอบ คัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528 ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 ประชากรกลุ่มที่ 1 คือ นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528 ซึ่งเข้าศึกษาโดยการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากระบบโรงเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และเข้าสอบจัดระดับ ชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดขึ้นเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2528 จำนวน 2477 คน

2.2 ประชากรกลุ่มที่ 2 คือ นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528 ซึ่งเข้าศึกษาโดยการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย บุคคลภายนอก และเข้าสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย จัดขึ้นเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2528 จำนวน 515 คน

การแบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่มดังกล่าว เพราะ ตัวแปรภูมิหลังที่คัดเลือกมาศึกษา มีบางตัวที่ไม่สามารถนำมาศึกษากับกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอกได้ ตัวแปร เหล่านี้คือ จำนวนหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และประเภทโรงเรียน ที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรเกณฑ์ คือ คะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

3.1.1 คะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย

3.1.2 คะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอัตนัย

3.1.3 คะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คะแนนรวม

3.2 ตัวแปรทำนาย ประกอบด้วย

3.2.1 คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ

3.2.2 จำนวนหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2.3 เพศ

3.2.4 อายุ

3.2.5 คณะที่ศึกษา

3.2.6 อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา

3.2.7 ภูมิลำเนาในลิต

3.2.8 ภูมิลำเนาของโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2.9 รายได้ของบิดา

3.2.10 รายได้ของมารดา

3.2.11 ระดับการศึกษาของบิดา

3.2.12 ระดับการศึกษาของมารดา

3.2.13 อาชีพของบิดา

3.2.14 อาชีพของมารดา

3.2.15 ประเภทของโรงเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3.2.16 ประเภทของโรงเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2.17 ระดับชั้นที่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3.2.18 การเรียนกวดวิชาสอบเข้ามหาวิทยาลัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 กลุ่ม ใช้ตัวแปรแบ่งกลุ่ม 2 ตัว คือ ประเภทของข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมี 2 ประเภท คือ ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. และข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. และลักษณะของประชากรซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528 ซึ่งเข้าศึกษาโดยการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และเข้าสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดขึ้นเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2528 และกลุ่มที่ 2 นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528 ซึ่งเข้าศึกษาโดยการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก และเข้าสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดขึ้นเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2528 ดังนั้นจึงได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ 4 กลุ่ม คือ

- 4.1 กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย
- 4.2 กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย
- 4.3 กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย
- 4.4 กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะของตัวแปรที่ศึกษาในแต่ละกลุ่ม และเพื่อให้สามารถเห็นรายละเอียดของตัวแปรภูมิหลังที่อาจเป็นตัวแปรทำนายที่สำคัญเฉพาะกลุ่มด้วย

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ข้อมูลที่คัดลอกจากเทปคอมพิวเตอร์ และเอกสารจาก กองบริการการศึกษา กองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย สำนักงานทะเบียนและประมวลผล สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นข้อมูลที่สามารถเชื่อถือได้ เพราะเป็นข้อมูลและเอกสารของทางราชการ
2. ในการสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นิสิตทุกคนใช้ความรู้ความสามารถวิชาภาษาอังกฤษในการสอบเต็มที่ เพราะนิสิตทราบว่าหากสอบได้คะแนนตามเกณฑ์ของสถาบันภาษาจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และยังสามารถได้รับระดับคะแนน A ด้วย

ข้อจำกัดในการวิจัย

แม้ว่าการศึกษาค้นคว้าวิจัยศึกษาประชากร 2 กลุ่ม แต่กลุ่มประชากรนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับบางส่วนของตัวแปรภูมิหลังเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องความสมบูรณ์ของข้อมูล คือ เป็นกลุ่มที่ไม่สามารถศึกษาตัวแปร จำนวนหน่วยการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และประเภทของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากตัวแปรดังกล่าว การสอบบุคคลภายนอกมิได้กำหนดไว้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

นิสิต	หมายถึง	ผู้ที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยได้รับการคัดเลือกให้เข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528
ผลการสอบจัดระดับความสามารถวิชาภาษาอังกฤษ	หมายถึง	คะแนนที่ได้จากการวัดความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อสอบที่สถาบันภาษาได้สร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยคะแนนจากแบบทดสอบ 2 ส่วน คือ <ol style="list-style-type: none"> 1. แบบทดสอบส่วนปรนัย ซึ่งวัดความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการอ่าน 2. แบบทดสอบส่วนอัตนัย ซึ่งวัดความรู้ความสามารถทางด้านการเขียน

ภูมิหลัง

หมายถึง

ลักษณะของนิสิตทั้งในด้านครอบครัว และการศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลดังนี้ คือ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย วิชาภาษาอังกฤษ กข. หรือ กขค. จำนวนหน่วย การเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพศ อายุ คณะ อันดับการเลือกคณะ ภูมิลำเนา รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา ระดับการศึกษา ของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ประเภทของโรงเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประเภทของโรงเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นที่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การเรียนกวดวิชาสอบเข้ามหาวิทยาลัย

คะแนนสอบคัดเลือกเข้า
มหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ

หมายถึง

คะแนนที่ผลิตได้จากการสอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. หรือคะแนนที่ผลิตได้จากการสอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค.

จำนวนหน่วยการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
คณะที่ศึกษา

หมายถึง

ผลรวมของหน่วยการเรียนของรายวิชาภาษาอังกฤษ ที่ผลิตเลือกเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

หมายถึง

คณะที่ผลิตเข้าศึกษาใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีทั้งสิ้น 15 คณะ คือ

1. อักษรศาสตร์
2. วิศวกรรมศาสตร์
3. พาณิชยศาสตร์และการบัญชี
4. วิทยาศาสตร์
5. รัฐศาสตร์
6. สถาปัตยกรรมศาสตร์
7. ครุศาสตร์
8. แพทยศาสตร์
9. นิเทศศาสตร์
10. สัตวแพทยศาสตร์
11. เศรษฐศาสตร์
12. เกษศาสตร์
13. นิติศาสตร์
14. ทันตแพทยศาสตร์
15. ศิลปกรรมศาสตร์

อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา	หมายถึง	<p>ความตั้งใจของนิสิตที่ต้องการเข้าศึกษาในคณะที่สอบคัดเลือกได้ โดยมีลำดับความสำคัญเป็นดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เลือกเข้าศึกษาเป็นอันดับที่ 1 2. เลือกเข้าศึกษาเป็นอันดับที่ 2 3. เลือกเข้าศึกษาเป็นอันดับที่ 3 4. เลือกเข้าศึกษาเป็นอันดับที่ 4 5. เลือกเข้าศึกษาเป็นอันดับที่ 5 6. เลือกเข้าศึกษาเป็นอันดับที่ 6
ภูมิภาคเนานิสิต	หมายถึง	<p>ถิ่นกำเนิดหรือที่อยู่อาศัย ซึ่งแบ่งเป็น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กรุงเทพฯ 2. ภาคกลาง 3. ภาคเหนือ 4. ภาคตะวันออก 5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6. ภาคใต้ 7. ภาคตะวันตก
ภูมิภาคเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	หมายถึง	<p>ที่ตั้งของโรงเรียนหรือหน่วยสอบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่นิสิตจบการศึกษา แบ่งเป็น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กรุงเทพฯ 2. ภาคกลาง 3. ภาคเหนือ 4. ภาคตะวันออก 5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6. ภาคใต้ 7. ภาคตะวันตก
รายได้ของบิดา	หมายถึง	<p>จำนวนเงินที่บิดาหามาไว้ใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งแบ่งเป็น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. น้อยกว่า 500 บาท 2. 500 - 1,500 บาท 3. 1,501 - 3,000 บาท 4. 3,001 - 5,000 บาท 5. 5,001 - 7,000 บาท 6. 7,001 - 9,000 บาท 7. มากกว่า 9,000 บาท

รายได้ของมารดา	หมายถึง	<p>จำนวนเงินที่มารดาหามาไว้ใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งแบ่งเป็น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. น้อยกว่า 500 บาท 2. 500 - 1,500 บาท 3. 1,501 - 3,000 บาท 4. 3,001 - 5,000 บาท 5. 5,001 - 7,000 บาท 6. 7,001 - 9,000 บาท 7. มากกว่า 9,000 บาท
ระดับการศึกษาของบิดา	หมายถึง	<p>วุฒิการศึกษาขั้นสูงสุดที่บิดาจบการศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประถมศึกษา 2. มัธยมศึกษาตอนต้น 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย 4. อาชีวศึกษา 5. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 6. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า 7. ปริญญาโท 8. ปริญญาเอก
ระดับการศึกษาของมารดา	หมายถึง	<p>วุฒิการศึกษาขั้นสูงสุดที่มารดาจบการศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประถมศึกษา 2. มัธยมศึกษาตอนต้น 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย 4. อาชีวศึกษา 5. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า 6. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า 7. ปริญญาโท 8. ปริญญาเอก

อาชีพของบิดา	หมายถึง	ลักษณะของงานที่บิดาปฏิบัติอยู่ แบ่งเป็น <ol style="list-style-type: none"> 1. ข้าราชการ 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ 3. พนักงานหรือลูกจ้างหน่วยงานเอกชน 4. เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว 5. เกษตรกร กสิกร ชาวประมง 6. ผู้ไม่ประกอบอาชีพ
อาชีพของมารดา	หมายถึง	ลักษณะของงานที่มารดาปฏิบัติอยู่ แบ่งเป็น <ol style="list-style-type: none"> 1. ข้าราชการ 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ 3. พนักงานหรือลูกจ้างหน่วยงานเอกชน 4. เจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว 5. เกษตรกร กสิกร ชาวประมง 6. ผู้ไม่ประกอบอาชีพ
ประเภทโรงเรียนที่จบ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	หมายถึง	ลักษณะของสถานศึกษาที่ผลิตเรียนจบชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นแบ่งเป็น <ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนราษฎร์ 2. โรงเรียนรัฐบาล 3. สมัครสอบบุคคลภายนอก
ประเภทโรงเรียนที่จบ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	หมายถึง	ลักษณะของสถานศึกษาที่ผลิตเรียนจบชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย แบ่งเป็น <ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนราษฎร์ 2. โรงเรียนรัฐบาล
ระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ	หมายถึง	ระดับชั้นเริ่มต้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นครั้งแรก ซึ่งแบ่งเป็น <ol style="list-style-type: none"> 1. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การเรียนกวดวิชาสอบเข้า มหาวิทยาลัย	หมายถึง	การศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากการศึกษาในเวลาเรียน ในโรงเรียนก่อนถึงวันที่สอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งแบ่งเป็น 1. ไม่เคยเรียนกวดวิชา 2. เคยเรียนกวดวิชา
---------------------------------------	---------	---

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนการสอบจัดระดับชั้นเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ
2. เป็นข้อมูลเสนอแนะสถาบันภาษาในการที่จะนำตัวแปรอื่นมาช่วยประกอบการ
พิจารณาคัดเลือกนิสิตที่จะเข้าสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งอาจจะใช้เป็นเกณฑ์
การคัดเลือกนิสิตที่ควรจะเข้าสอบ ควรได้รับการยกเว้น และควรจะต้องเรียนภาษาอังกฤษ
พื้นฐาน ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
3. เป็นข้อมูลช่วยให้ผู้ปกครอง นักเรียนเตรียมตัวนักเรียน ให้มีความสามารถทางภาษา
อังกฤษดีขึ้น เพื่อว่าถ้าหากสอบเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้แล้วจะได้รับการยกเว้นไม่
ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และได้รับระดับคะแนน A โดยไม่ต้องเสียเวลารเรียนวิชาภาษา
อังกฤษพื้นฐาน 1 จะได้ใช้เวลาซึ่งไม่ต้องเรียนวิชานี้ไปศึกษาวิชาอื่นที่นิสิตสนใจเพิ่มเติมได้ซึ่งจะ
เป็นประโยชน์ต่อนิสิตมากขึ้น